

[Ministeren for Grønland.]

rådets forretningsudvalg, og jeg tvivler lidt om, at man kan tænke sig at være med til at nedsætte denne afgift, så meget mere som forskellen mellem de to prislag jo nu stiger ved den ret stærke forhøjelse, der her foreslås af afgifterne på de stærke drikke.

Fru Gunhild Due syntes, at dette lovforslag ikke var noget udtryk for en social retfærdighed, og det ærede medlem tænker vel her på de nye afgifter på øl, medens de dyrere spirituosa ikke fordyres ved yderligere afgifter. Jeg tænker mig, at de tal, jeg har givet for det meget stærke fald i forbruget af de stærke alkoholika, og omvendt den overordentlig stærke stigning — fordobling på 3 år — af forbruget af øl måske får det ærede medlem til at synes, at der alligevel er rimelighed deri, selv om jeg udmærket er klar over, at vi ved at røre ved ølforbruget ofte får det sociale synspunkt ind i debatterne.

Det ærede medlem hr. Knud Hertling henstillede, selv om det ikke angår det foreliggende forslag, at man fandt frem til en mere effektiv kontrol med priser og avancer i Grønland. Jeg vil gerne være med til at drøfte det; jeg tvivler lidt på, at nødvendigheden deraf er slet så stor, som det ærede medlem understreger, men det er da muligt, at der kan findes eksempler derpå. Jeg vil bare erindre om, at først er det staten selv, der har en meget stor del af handelen og dermed en afgørende indflydelse på prisfastsættelsen i hvert tilfælde på alle nødvendighedsvarer, og dernæst er der også efterhånden en ikke uvæsentlig konkurrence deroppe imellem de private, der har etableret sig i detailledet.

Jeg skal ikke komme med kommentarer til det ærede medlems kritik af landsrådets administration. Det ærede medlem hr. Rosing mente nærmest, at man havde sparet for meget — i modsætning, synes jeg, til det, det ærede medlem hr. Knud Hertling havde at kritisere landsrådet for. Men jeg føler ligesom, at det ikke er min opgave her at gå ind på en kritik af landsrådets administration på de områder; de ærede grønlandske medlemmer har jo lejlighed til — så vidt jeg ved, følger de landsrådets forhandlinger — at gøre deres synspunkter

gældende direkte over for landsrådet, om ikke på anden måde så igennem pressen.

Jeg takker hermed for den tilslutning, der fra alle sider er givet.

Carl P. Jensen: Jeg vil kun sige til ministeren, som imødegik udtrykket dobbeltmoral, at den efter min opfattelse består i, at man er enig om gennem beskatningen at nedsætte forbruget og peger på, at det er den vej, man skal gå fremfor en rationering, og når man så ser, at beskatningen virker efter hensigten, får man nye bekymringer og drøfter i landsrådet spørgsmålet om at nedsætte afgifterne for at øge forbruget og dermed få flere penge i kassen. Jeg tror, der er mange, der blev lidt rystede over de tal, som ministeren nævnte med hensyn til den udvikling, der er sket i forbruget, og jeg kan da henvise til et tal, der er lige så rystende. De fleste medlemmer har formentlig Statistisk Årbog foran sig, og dér vil de kunne se, at importen af drikkevarer til Grønland i 1967 androg 20,5 mill. kr. Det er ubeskattet, det er altså prisen for varen, før der kommer afgifter på, så beløbet bliver sikkert femdoblet. Men til sammenligning har vi en tilsvarende oversigt i Statistisk Årbog for Færøerne, som ikke siger 20,5 mill. kr., men 2,6 mill. kr. Altså, Færøerne importerer for 2,6 mill. kr. drikkevarer og Grønland for 20,5 mill. kr. Dertil kommer, at man for at få det korrekte billede skal tage hensyn til befolkningssammensætningen henholdsvis på Færøerne og på Grønland. Jeg vil skønne, at ca. 50 pct. af befolkningen i Grønland er over 15 år, hvorimod tallet er betydelig større for Færøerne, hvor børnerigeligheden ikke er så stor som på Grønland. Disse tal fortæller også lidt om problemet på Grønland.

Lembourn: Ministeren mente ikke, at det var helt rigtigt at tale om dobbeltmoral — med den begrundelse, at vi kender det samme problem i Danmark. Jeg synes nu ikke rigtig, man kan sammenligne Danmark og Grønland i spiritussagen. De to motiver, vi har til beskatning af spiritus i Danmark, er dels et fiskalt og dels dette, at man anser spiritus for at høre til de luksusbetonede varer og derfor vil påvirke forbrugssammen-